

38

Sporządził : W. Korzeniowski Łódź, dnia 20 września 1994 r.

Dr Juliusz Leszczyński ps. "Skok "

W a c ł a w   K o r z e n i o w s k i

ps. "Andrzej "

Data urodzenia nn. W okresie międzywojennym był porucznikiem /oficer zawodowy / artylerii w jednym z dywizjonów artylerii lekkiej w Wilnie /ul.Kalwaryjska /. We wrześniu 1939 r. wraz ze swoim oddziałem walczył w obronie Lwowa. Cudem uniknął aresztowania, gdyż na skutek lekkiej rany znalazł się w szpitalu i spóźnił na zwołaną przez władze sowieckie, odprawę oficerów, której uczestnicy zostali aresztowani i zginęli w Miednoje /? / lub w innych obozach zagłady.

Po kapitulacji we Lwowie przedostał się w cywilnym przebraniu do Wilna i rozpoczął działalność w Z.W.Z. wciągając do niego swoich byłych podkomendnych m.in. Daniela Jodkę /kapral artylerii / ps. "Zygmunt " . Działał w konspiracji do wybuchu Powstania Wileńskiego w lipcu 1944 r. W czasie postania dowodził III kompanią II baonu 87 d.p. w Wilnie. Po Powstaniu początkowo uniknął rozbrojenia i aresztowania, działał nadal w konspiracji. Jesienią 1944 r. został jednak aresztowany, osadzony w więzieniu przy ul.Słowackiego w Wilnie /więzienie NKWD/ a następnie skazany na karę 15 lat pozbawienia wolności.Został wywieziony na Sybir i "zwiedził " wszystkie niemal ważniejsze obozy /łagry / ."Karę " odbył w całości.Nie darowano mu ani jednego dnia. Po odbyciu "kary " wrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie jako sterany łagrem starzec. Zmarł w Warszawie w 1994 r.

Dr. Józef Jędrzejowski ps. "Bokk"

Wzrost i rozwój

ps. "Andrzej"

Data urodzenia in. w okresie międzywojennym był porucznikiem artylerii kawalerii w artylerii w jednym z dywizjonów artylerii i lekkiej w Wilnie ul. Kalwaryjska. W wrześniu 1939 r. wraz ze swoim oddziałem walczył w obronie Lwowa. Cudem uniknął aresztowania, gdyż na skutek lekkiej rany znalazł się w szpitalu i spędził na zwolnieniu przez władze sowieckie. Nie odbrnął oficerów, którzy niesłusznie zostali aresztowani i zamieni w niemieckie łagry w innych obozach ścisłej.

Do kapitulacji we Lwowie przystąpił się w cywilnym przebraniu do Wilna i rozpoczął działalność w Z.N.S. walczył do końca swoich sił w dywizji kawalerii. W czasie powstania w Wilnie w artylerii i ps. "Kawaleria". Walczył w kompanii do wybuchu powstania wileńskiego w lipcu 1944 r. W czasie powstania dowodził III kompanią II batalionu 87 d.b. w Wilnie. Po powstaniu dowodził III kompanią i aresztowania, został aresztowany, osadzony w więzieniu przy ul. Szewskiej w Wilnie (więzienie 100). Został następnie skazany na karę 15 lat pozbawienia wolności. Został wywieziony na Sybir i "zabity" w miejscach internacji w czasie pobytu w Krasnojarsku. W czasie pobytu w Krasnojarsku, nie dawano mu ani jednego dnia. Po odbyciu "kary" wrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie jako strażnik przy bramie. Zmarł w Warszawie w 1944 r.